A°. 1856. N°. 211.

VRIJDAG 5 SEPTEMBER

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

BEKENDMAKING.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat de door den heer Commissaris des Konings in de provincie Utrecht executoir verklaarde Eerste aanvullings kohieren voor de belasting op het Personeel voor de wijken F. K. en L. dezer gemeente, dienst 1856 57, aan den heer Ontvanger der Directe Belastingen, tweede Afdeeling, Kantoor houdende aan het *St. Pieterskerkhof*, zijn ter hand gesteld, aan wien ieder verpligt is zijnen aanslag, op den bij de wet bepaalden voet, te voldoen.

Gedaan en op de gewone plaatsen aangeplakt te Utrecht den 4. *September* 1856. De Burgemeester voornoemd,

N. P. J. KIEN.

UTRECHT 5 September.

Ofschoon er anders stilte in de politiek is, houdt de Engelsche pers toch de zaken eenigzins gaande. Een artikel van de *Morn. Post*, waarin wordt gezegd, dat Engeland, in zake het Slangeneiland eigenmagtig heeft gehandeld, en zal handelen, als het Brittanje past, dat het krachtig genoeg is alleen te handelen, al stelt het prijs op het bondgenootschap met Frankrijk, en dat de Eng. schepen in de Zwarte zee zullen blijven, totdat de laatste bepaling van het Parijzer verdrag is nagekomen, — verdient bepaaldelijk de aandacht. Immers het verdrag zegt, dat de bepalingen omtrent de vreemde oorlogschepen in de Zwarte zee van geen gevolg zijn, zoolang de ontruiming nog moet plaats hebben, maar dat van het oogenblik dier ontruiming ze volle toepassing erlangen, en hoe zou dan Engeland de aanwezigheid zijner vloot in de Zwarte zee verder kunnen verdedigen?

De Eng. pers is echter in den laatsten tijd vrij verwaten. Trouwens het wordt bevestigd, dat het geschil met de Ver. Staten over Centraal Amerika is geschikt, ten gevolge van het verdrag te Londen tusschen lord *Clarendon*, den heer *Dallas* en den gezant van Honduras gesloten. Engeland heeft dus weêr meer de handen vrij. Het zal dan ook niet vergeten in Italie en Griekenland zijn invloed te doen gevoelen: in Griekenland, waar het de troonsopvolging vooral geldt; in Italië, waar Napels, volgens den een toegeeflijker wordt, maar waar volgens den ander Koning *Ferdinand* door ernstiger middelen, dan door nota's tot inschikkelijkheid zal moeten worden gebragt. Wat hiervan zij, zeer opmerkelijk zou het wezen, als het waar was, wat men te Parijs beweert, dat Frankrijk in Napels de plannen van Engeland zou steunen, terwijl daarentegen het Britsche Kabinet zijne inzigten omtrent Spanje aan de wenschen van Frankrijk zou opofferen. Dit zou eene zonderlinge schikking bij transaktie wezen.

Te Moskou heeft keizer *Alexander*, Vrijdag den 29. Aug., plegtig zijn intogt gehouden, zonder dat daarbij iets bijzonders heeft plaats gegrepen, dat de telegraaf vermelding waard achtte.

In Konstantinopel wekt de zaak met de Montenegrijnen vooral veel bezwaren, omdat ook Oostenrijk wegens zijne nabuurschap die gebeurtenissen niet zonder belangstelling gade slaat.

In Zwitserland is de koningsgezinde- en republikeinsche partij van *Neufchatel* handgemeen geweest. De laatste moet, naar de ontvangen berigten, overwinnares zijn gebleven. Men kent de oude regten, die Pruissen op het kanton heeft, en de voorstanders, die Pruissen er telt en die in 1848 door de Republikeinen van 't kussen zijn geworpen.

In Spanje beginnen de vrienden van *Narvaez* zeer voor hem te werken. Wel is waar geeft hij in zijn orgaan te kennen, dat hij geheel van alle inmenging in het bestuur zich wil vrij houden, omdat de partij, die aan 't bewind is, en waartoe ook hij behoort, ook buiten hem ervaren mannen genoeg bezit. Dit is echter slechts eene poging, om de vrienden vrij spel te geven en de tegenstanders zand in de oogen te werpen, 't geen wonderlijk genoeg, zoo telkens nog in Spanje goed loopt.

— Z. M. heeft den Prins *van Oranje*, thans luitenant-ter-zee 1. kl., benoemd tot kapitein-luit.-ter-zee à la suite.

— HH. KK. HH. Prins en Prinses *Hendrik* vertrekken Zaturdag naar Soestdijk en vervolgens naar Luxemburg. Zij zullen vermoedelijk 4 à 5 maanden in 't Luxemburgsche vertoeven.

Zondag aanstaande passeren HH. KK. HH. deze stad, naar Emmerik.

— Men verneemt, dat de heer Mr. *E. v. Meeuwen* zijne benoeming tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, waartoe hij door de Provinciale Staten van Noordbrabant gekozen is, aanneemt, zoodat hij zijne betrekking van Kommissaris des Konings in het hertogdom Limburg, welke, ingevolge art. 91 der grondwet, daarmede onvereenigbaar is, laat varen. *R. B.*

— Volgens een berigt van Zr. Ms. minister-resident te Hannover, zijn bij eene publikatie van 31 Augustus jl. in dat rijk tot op 1. Januarij 1857 van de betaling van invoerregten vrijgesteld: het koren, de peulvruchten en andere op den molen bewerkte fabrikaten, ofschoon de voldoening dier regten, volgens eene publikatie van het vorige jaar, van den 1. dezer maand af op nieuw had moeten plaats hebben. *Staats-Ct.*

— De Evangelische Maatschappij had het genoegen de werkzaamheden harer vierde algemeene vergadering te zien inleiden door eene godsdienstoefening in de Domkerk, waarbij de heer *H. L. Oort*, predikant te 's Gravenhage, door het Hoofdbestuur daartoe uitgenoodigd, als voorganger optrad, sprekende naar aanleiding van II Tim. IV: 5*c*, over de woorden: *Doe het werk van een' Evangelist.* De hoofdbestuurders, medestichters, korrespondenten, afgevaardigden en kommissarissen, ten getale van ruim 70, in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, den volgenden dag ter vergadering opgekomen, vernamen met blijdschap uit het jaarlijksche verslag van haren algemeenen sekretaris, dat de Evangelische Maatschappij ook nu weder zoo in leden en begunstigers als in zedelijke kracht aanmerkelijk is toegenomen en dat haar invloed in het afgeloopen jaar zeer velen ten uitgebreiden zegen is geweest. Na eene korte pause werden hare belangen door de aanwezigen met warmte behandeld en besproken, en gaf ieder getuigenis hoe de geest van *Christus*, d. i. die der liefde tot den dwalenden broeder, hem tot spreken en handelen aandreef. Na den afloop der werkzaamheden vereenigde men zich aan een' gemeenschappelijken maaltijd, waarbij menige toast uit het harte voortgevloeid, is ingesteld, en waardoor alzoo de broederlijke zin onder vele bestuurders en voorstanders der Evangelische Maatschappij, die elkander vroeger niet van aangezigt kenden, aanmerkelijk bevestigd en versterkt is.

— Den 3 Sept. is een door den uitgever der *Amersf. Cour.* aan Z. M. den Koning ingediend rekwest om gratie van de gevangenisstraf ter griffie van het prov. geregtshof te Utrecht gedeponeerd.

— De Afdeeling van Taal-, Letter-, Geschiedkundige en Wijsgeerige Wetenschappen zal eene gewone vergadering houden op woensdag den 8. September e. k., des morgens ten elf ure, in het gebouw der akademie (Trippenhuis) te Amsterdam.

— Dezer dagen heeft te Londen plaats gehad de openbare aanbesteding van het graven van het kanaal door Zuid-beveland en de daarbij behoorende werken, welk een en ander is aangenomen voor ƒ 3,000,000.

Aangezien onmiddelijk met deze zal worden aangevangen, mag men zich met grond vleijen, dat zij zullen zijn daargesteld op de tijdstippen, voorgeschreven bij de akte van koncessie voor den Zeeuwsch-Duitschen spoorweg. *Middelb. Ct.*

— Naar men verneemt, is aan den ingenieur van den waterstaat *Fijnje* de betrekking opgedragen van ingenieur-direkteur van den Zeeuwsch-Limburgschen spoorweg.

— Naar men verneemt zal zich de heer *F. W. Conrad*, president der kommissie tot doorgraving der landengte van Suez, eerstdaags andermaal naar Egypte begeven en op die reis worden vergezeld door den kolonel *Klerck*, benevens den ingenieur *Schneither*.

— Naar men verneemt, zal op aanstaanden Zaturdag, des namiddags ten 1 ure, het fregat met stoomvermogen Admiraal van Wassenaar van 's rijks werf te Amsterdam te water worden gelaten. *Hb.*

:— Naar men verneemt, hebben een groot aantal personen zich bij rekwest tot den minister van Binnenlandsche Zaken gewend, om de aandacht van Z. E. te vestigen op de geneeskundige instelling Zuiderburg, nabij 's Gravenhage gelegen, en onder de leiding van den heer *Hendriksz.* De onderteekenaren, wel duizend in getal, doen het gewigt en de uitmuntende inrigting van die instelling uitkomen, en vooral het groote nut, dat zij sedert vijf en twintig jaren gehad heeft voor de verpleging van armen uit het geheele Rijk. Zij hopen, dat door tusschenkomst van regeringswege de kostelooze armverzorging, welke sedert April jl., om de groote daaraan verbonden opofferingen, niet meer op dezelfde schaal kon worden voortgezet, op den ouden voet hersteld moge worden, en wijzen op de vele duizende lijders, die sedert de oprigting van deze weldadige inrigting door des direkteurs vader, aldaar met goed gevolg zijn behandeld.

— Den 2 dezer heeft de kerkeraad der Ned. Herv. gemeente te Leeuwarden, ter vervulling der vakature, door het vertrek van ds. *H. L. Vinke* ontstaan, uit het te voren geformeerde twaalftal predikanten het navolgende zestal (alphabetiesch gesteld) opgemaakt: *H. C. N. van Amerom*, te Bolsward; *J. Douwes*, te Leens; *E. Laurillard*, te Zandpoort; *W. L. Riehm*, te Vlaardingen; *W. F. Scheuer*, te Zevenhuizen, en *J. G. Schuuring*, te Hoorn; hebbende ds. *W. J. O. Sluiter*, te Dordrecht, verzocht verder buiten aanmerking te blijven.

— De tijden van de eerstvolgende najaarsvergaderingen der prov. kommissien van onderwijs zijn vastgesteld en bepaald op de volgende dagen: In N. Brabant 2 Okt., Gelderland 13 Okt., Z.-Holland 13 Okt., N.-Holland 6 Okt., Zeeland 15 Okt.; Utrecht 13 Okt., Friesland 7 Okt., Overijssel 15 Okt., Groningen 17 Okt., Drenthe 14 Okt. en Limburg 14 Okt.

— Gedurende de maand Augustus zijn over den Hollandschen spoorweg vervoerd 118414 reizigers, als van Amsterdam 25634, Haarlem 15366, Leyden 10283, 's Gravenhage 22023, Rotterdam 22671, enz.; opbrengst ƒ 106,522.55; opbrengst der goederen ƒ 15,533.93½, te zamen ƒ 122,056.48½.

— Uit Groningen wordt aan het *Handbl.* geschreven: De gevolgen van het natte weder in den laatsten tijd doen zich aanvankelijk reeds kennen in de toename van de ziekte onder de aardappelen en het uitloopen van veel graan, dat nog te velde is.

In allen gevalle echter is het gelukkig, dat de aardappelen reeds te ver zijn ontwikkeld, om in die mate aangetast te worden, als in het laatste 10tal jaren het geval is geweest. Men denkt, dat de aardappelen voor de fabrieken dit jaar wel tegen *f* 1 het mud zullen te bekomen zijn en zoo naar evenredigheid; voorwaar een groot verschil met de laatste jaren.

— Betreffende den te Haarlem dood gevonden dragonder, die men meende, dat vermoord was, schrijft men aan de *N. R. Ct.* de volgende bijzonderheden:

„De beide dragonders, de verslagene en de gearresteerde, waren naar men verneemt, zeer goede kameraden. Beiden schijnen op den bewusten namiddag en avond zich overmatig aan sterkendrank te hebben te buiten gegaan. Althans een voorbij rijdend koetsier heeft, naar alle waarschijnlijkheid nabij de plaats, waar later het lijk gevonden is, twee dragonders in hoogst beschonken toestand gezien, bezig om elkander voort te helpen.

„De gestorvene schijnt nedergevallen te zijn, met het hoofd op of tegen eenig hard voorwerp, een paal of steen, en bekwam daardoor eene wonde; men houdt de wonde althans voor geen sabelhouw.

„Zijn kameraad verdubbelde daarop zijne pogingen, om hem van den grond te helpen en tot staan te brengen; hij schijnt zich daartoe bediend te hebben van de vangsnoeren, aan den rok des anderen. Die vangsnoeren loopen twee of drie dubbel om den kraag van den rok, en deze nu schijnen losgerukt en om den hals des gevallene geslagen te zijn, waardoor, toen de andere bleef voorttrekken, de worging zal ontstaan zijn.

„Genoeg, tegen elf ure kwam de gearresteerde in de stad, voorzien van den chakot en de handschoenen des dooden, en zeide aan de barrière iets, dat men niet verstond of begreep, maar later blijkt betrekking gehad te hebben op een kameraad, die daar ginds lag, en dien men halen zou, naardien hij hem niet mede had kunnen krijgen. Later, toen hij door een korporaal werd ontdekt en medegenomen, wilde hij eerst nog den kameraad halen, dien hij ginds had achtergelaten. Uit alles schijnt te blijken, dat volstrekt geen boos opzet van aanranding en berooving heeft plaats gehad, althans van dit laatste heb ik niets vernomen. Wel dat de man bij het vernemen van zijne misdaad wanhopig werd, en zich volstrekt niets wist te herinneren, dan zijne vruchtelooze pogingen om zijn medgezel naar de kazerne te brengen."

*— Uit Houten wordt ons dd 4 dezer geschreven: Eene vrouw uit Schalkwijk, die gewoonlijk ons dorp met eenen hondenwagen passeert, heeft de gewoonte, om dien hond, wanneer zij van hare reis terugkeert, in deze streken te laten rondzwerven, vermits het ter harer woonplaatse verboden is met hondenkarren te rijden. Deze hond liep gisteren, dus zonder eenig opzigt, Houten door, zoekende naar eenig voedsel en gevolgd door eenige jongens, die (als naar gewoonte) genoegen schepten, dit dier te sarren. Lang had het deze terging zonder morren aangehoord, tot dat het in den namiddag zijn geduld verloor. Eensklaps werd een kindermeisje, met een kind op den arm door het dier aangevallen. Het meisje van schrik niet wetende, wat zij deed, wierp het kind van zich af, en werd toen door den hond omvergeworpen, die haar woedend onder den arm beet, toen in het boveneinde van haar been, en eindelijk haar het vleesch van arm en hand scheurde. Door spoedig aangekomen hulp had men het geluk het aangevallen meisje van het woedende dier te bevrijden, dat haar anders gewis zou hebben gedood. De hond werd met veel moeite en onder grooten toevloed van menschen onder den toren van het dorp gebragt en heden morgen heeft men het dier aan de eigenaresse teruggegeven.

— Den 30 Aug. is door den tapper *van Dijk*, buiten de Bloemendaalsche poort te Amersfoort, een naamloozen brief ontvangen, waarin, op bedreiging van zijn huis te zullen in brand steken, de nederlegging op eene aangeduide plaats van een bedrag van *f* 150 binnen vier dagen van hem wordt verlangd. Een ingesteld onderzoek heeft tot het resultaat gehad, dat tegen een bedelaarskolonist *G.* bevel van gevangenneming is verleend en inmiddels de noodige surveillance wordt gehouden. *Amersf. Ct.*

*— Naar wij vernemen zal morgen alhier een zeldzame gebeurtenis plaats hebben. (zie advertentie) Twee burgerlieden, beiden alhier geboren, vieren alsdan hunne gouden bruiloft, ofschoon geen van beide nog den leeftijd van 66 jaren bereikt heeft, alzoo beneden hun 16e jaar gehuwd. De man, sedert meer dan 35 jaar bij den huis- en rijtuigschilder van dienzelfden naam hier ter stede werkzaam, bezit, niettegenstaande hij in militaire dienst en vooral bij de bataille van Waterloo veel heeft geleden, nog geen enkel grijs haar. Dit zeldzaam 50 jarig bruidspaar, zal dien dag na afloop der ter hunner eere te houden Godsdienstoefening, ten huize hunner behuwdkinderen, tegen over het Kindjeshaven, te zamen doorbrengen. *Ingezonden.*

— Het *Nieuws- en Advertentieblad van Zeeuwsch Vlaanderen* meldt als eene groote bijzonderheid, dat in de gemeente Zaamslag, met eene feitelijke bevolking van 2467 zielen, van 13 Junij tot den 2. Augustus jl., volstrekt geene geboorten zijn aangegeven, en tevens dat van 7 Junij tot 1 Augustus hoegenaamd geene sterfgevallen hebben plaats gehad, terwijl in de maand Augustus ook geene andere gestorvenen zijn aangegeven dan een kind van twee jaren, een van 7 maanden en een levenloos geborene.

— Het naïve antwoord van een kind heeft den kardinaal aartsbisschop van Praag bewogen een weldaad te doen. Hij bezocht een dorpschool, en ondervraagde eenige kinderen. Aan een meisje gevraagd hebbende waarom *Adam* en *Eva* uit het Paradijs waren verdreven? ontving hij tot antwoord. „Waarschijnlijk omdat zij hunne huur niet betaald hadden!" De kardinaal deed onderzoek naar de reden van zoodanig antwoord, en vernam dat de ouders van het kind uit hun huis gezet waren, omdat zij hunne huishuur niet hadden kunnen betalen. Zij werden dienzelfden dag in staat gesteld om in het huis terug te keeren, dank zij de weldadigheid van den prelaat.

HELLEVOETSLUIS, 4 September.

Uitgezeild: d e C o m m i s s a r i s d e s K o n i n g s van d e r H e i m, kapt. *A. Hoogenstraten*, naar Batavia.

WATERHOOGTE.

Arnhem 4 *Sept.* 1.79 El; + AP. 8,74. Gev. 6 d. *Keulen*, 3 „ 8 v. 2 d. (8 v. 0 d. Rijnl.) Gev. 3 d. Rijnl.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL, 25 Augustus.

De ontvangst van den buitengewonen Russieschen gezant den heer *de Boutewieff* is zeer vriendschappelijk en welwillend geweest. Hij heeft den grootvisier en alle ministers een bezoek gebragt. Opmerkelijk is het, dat hij ruim een uur bij *Faad-Pacha*, den minister van buitenlandsche zaken is gebleven, wien prins *Menschikoff* in der tijd zoo onheusch bejegende, en die op diens verlangen zelfs werd afgezet. — De Grieken beginnen weder hunne dwaze plannen te bouwen op de komst van den Russ. gezant, die echter thans weinig vervulling doen verwachten.

Elhami Pacha wordt weldra hier verwacht, om zich in 't huwelijk te begeven met eene dochter van den Sultan. Dit huwelijk is zeer geschikt, om den invloed van de Porte in Egypte te vermeerderen. *Elhami* is de zoon van den ouden onderkoning *Abbas Pacha*, en zou zekerlijk in Europa zijn vader opgevolgd zijn. Maar bij de Mahomedanen is de oudste van het geslacht het hoofd, en daarom is *Saïd* opgevolgd; *Elhami* was trouwens in Europa, toen zijn vader stierf en de konsuls stelden gegronde hoop op de bedoelingen van *Saïd*, die door een Franschman opgevoed, zeer ingenomen is met de Europeanen. *Elhami* heeft zich wel aan zijn oom onderworpen, maar toch is hunne betrekking zeer koel. Wegens zijn grooten rijkdom en naam heeft *Elhami* echter steeds veel invloed; hij wint dien door het huwelijk met des Sultans dochter, want *Abdul-Medjid* is zeer gehecht aan zijne kinderen.

Men spreekt er van, dat ook *Said Pacha* zelf wel naar Konstantinopel zou kunnen komen, om de zaak van het Suez-kanaal te regelen, die nog steeds van eene zijde tegenstand ondervindt.

RUSLAND.

PETERSBURG, Dingsdag 2 September.

De feestelijke intogt van den Keizer te Moskou heeft Vrijdag den 29. Aug. ten 3 ure in den namiddag plaats gehad.

De Keizer heeft de vrijbrieven voor Riga, Reval, Dorpat en Pernau goedgekeurd.

SPANJE.

MADRID, 30 Augustus.

Het orgaan van *Narvaez*, *El Leon espanol*, bevat den volgenden brief van dien sekretaris en vertrouweling, den heer *Canseco*:

„. . . . . De maarschalk *Narvaez* gelooft niet de *eenige*, noch de *eerste* onder de staatkundige mannen der behoudende partij te zijn, en erkent, dat er niet alleen waardiger, maar ook geschikter mannen zijn, om de opinie te leiden en ten voordeele der permanente belangen der maatschappij te besturen.

„De uitstekendste mannen moeten geen hinderpaal tegen het algemeen welzijn wezen; maar integendeel zamenwerken. Daar waar eene Koningin en een troon te eeren en te verdedigen zijn, waar een ongelukkig volk is, dat de zamenwerking van al zijne kinderen vraagt, om zich op te heffen, waar het Vaderland de genezing eischt der talrijke wonden welke lange jaren van tweedragt het geslagen hebben, zijn alle persoonlijke kwestien nietswaardig, en, naar de meening des hertogs van Valencia is het tijd, dat aan die kwestiën voor altijd een einde kome, want tot op den huidigen dag hebben zij rampen genoeg te weeg gebragt.

„De maarschalk *Narvaez* heeft zich den tijd, dat hij het kabinet presideerde, ten nutte weten te maken; zijne herhaalde emigratie naar den vreemde is hem eene langdurige en smartelijke ondervinding geweest; hij is overtuigd, dat ieder zijne koningin en zijn vaderland zeer nuttig kan zijn, als men ter goeder trouw werkzaam is in den kring, waarin iedereen door zijne diensten, zijne talenten of de bevelen zijner vorstin geplaatst wordt. Verre van den titel van eenig hoofd eener partij te begeeren, verre van zich boven anderen verheven te achten, verlangt hij slechts *ééne* zaak, dat nl. zij, die met het gezag bekleed zijn, zulke diensten bewijzen, dat die niets te wenschen overlaten. Hij heeft niet te min besloten zijne diensten, welke post men hem ook toevertrouwt, ter beschikking der Koningin en des lands te stellen. Dan zal men hem uit zijne daden beoordeelen. Inmiddels echter begeert hij niets, vraagt niets, en benijdt anderen hunne verdiensten niet; hij wil niet het voorwerp eener dorre polemiek zijn. . . . ."

Behelst deze brief de ware opinie van den maarschalk, dan is die niet weinig veranderd en moet hij die uitsluitende politiek, welke een der voornaamste kenmerken van de *moderados* is, geheel hebben laten varen.

In de centrale Universiteit is eene belangrijke diefstal gepleegd; onder het gestolene bevindt zich een zilveren kelk, waarvan zich kardinaal *Ximenes* zou bediend hebben, rijk gebonden manuskripten van preeken van *St. Thomas van Villeneuve*, een kostbare gouden ring, welke behoord heeft aan den kardinaal *van Toledo*, raadsheer van Koning *Ferdinand*.

Het bal ten hove leverde gister avond niets merkwaardigs op.

ITALIE.

VERONA, 1 September.

Graaf *Radetzky* heeft de vergunning verleend tot de terugkeer van *Fr. Baldisserotto* in de Oostenrijksche Staten en tot de opheffing van het sekwester op zijne goederen.

In eenige plaatsen van den Kerkelijken staat, als te Maldela, 6 uren van Forli, en te Cesena, hebben onlusten plaats gehad ten gevolge van de duurte der levensmiddelen. Te Cesena stonden den 12. Aug. de troepen met geladen geweren gereed om de orde te handhaven.

ZWITSERLAND.

BERN, Woensdag 3 September.

De Pruissische partij heeft heden nacht eene beweging tegen de stad Neufchatel beproefd en de stad bezet. De republikeinsche bergbewoners zijn tegen haar opgetrokken. Het federale gouvernement heeft besloten, twee kommissarissen af te zenden en daartoe benoemd de heeren *Fornerod* en *Frei*.

BERN, Donderdag 4 September.

Het kasteel en de stad Neufchatel zijn heden morgen door de Neufchatelsche bergbewoners hernomen. Twaalf Pruissen zijn in het gevecht gedood.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 1 September.

De ministers zijn van Gran terug, en beraadslagen met den gouverneur van Dalmatië, baron *v. Mamula*, die alhier is aangekomen, over den oorlog der Montenegrijnen tegen de Kutschiers en over de expeditie

der Turken tegen het volk der Czernagora.

Daar het tooneel van den oorlog tusschen de Montenegrijnen en de Turken niet ver van de Oostenrijksche grenzen verwijderd zal zijn, zal aldaar een observatie-korps geposteerd worden.

De toevloed der menigte te Gran, bij de inwijding van de hoofdkerk en de tegenwoordigheid des Keizers was zoo groot, dat de meeste menschen op de straat hebben nachtverblijf gehouden. Gran heeft met hare voorsteden 15,000 inwoners; de toegestroomde menigte van andere plaatsen berekent men op 150,000, die allen geene huisvesting konden bekomen.

De aartshertog *Maximiliaan van Este*, grootmeester der Duitsche orde, heeft een geschenk van 100,000 fl. aan de Jezuiten gedaan, om in Kalchsburg, nabij Weenen, een opvoedings-gesticht op te rigten. De Keizer heeft tot dat zelfde einde 65,000 fl., ter geldleening bijgedragen, die in termijnen zullen terug gegeven worden.

Uit eene goede bron verneemt men, dat de Keizer en de Keizerin in November eenigen tijd in Venetië zullen vertoeven. Met het oog op deze komst moet de gemeenteraad 300,000 lires voor de ontvangst als anderszins beschikbaar gesteld hebben.

Uit Konstantinopel schrijft men, dat *Abdi-Pacha*, die Thessalië bevredigd heeft, geplaatst zal worden aan het hoofd der expeditie tegen de Montenegrijnen. Vier regementen zullen het Turksche leger in Bosnië en Albanië versterken; twee dier reg., onder bevel van *Nussiedin-Bey*, zullen een militair kordon vormen, om de gemeenschap van Montenegro met de Save af te snijden, en 2 andere regementen, onder bevel van *Iskender-Pacha*, zijn voor het binnenland bestemd.

WEENEN, 2 Sept.

De koncessie van den ijzeren spoorweg van Aussig naar Toplitz wordt door onze dagbladen medegedeeld. Het werk moet in 18 maanden gereed zijn. De koncessie is voor 24 jaren verleend, als wanneer de ijzeren spoorweg geheel en kosteloos aan den staat vervalt. Na verloop van 12 jaren heeft de staat het regt aan zich gehouden om dien tak overtenemen. De Staat staat aan het genootschap toe, om gedurende 3 jaren, van elders de noodige materialen, rails, lokomotieven, wagons, enz. in te voeren met eene vermindering van 5 pCt. der inkomende regten. De stad Aussig, aan de zamenvloeijing van de Biela en de Elve gelegen, aan den ijzeren spoorweg, die Bohemen aan Saksen verbindt, is zeer belangrijk door zijne katoen- en linnen fabrieken en den wijnhandel. De stad Toeplitz is belangrijk door hare baden en nabijheid van het zoogenaamde Saksische Schweitz. De nieuwe ijzeren spoorweg tusschen beide steden is voor den handel en onderlinge gemeenschap zeer belangrijk te noemen.

WEENEN, Woensdag 3 September.

De *Ost-Deutsche-Post* van heden verzekert, dat eene nieuwe nota door het gouvernement van Napels aan de Wester Mogendheden is gezonden, en dat de toon van die nota bevredigender is dan de eerste, en geschikt, om den indruk van die eerste weg te nemen. De heer *Brenier* heeft verklaard, er mede tevreden te zijn. De zending van den heer *Hubner* wordt nu in twijfel getrokken.

BERLIJN 3 September.

Het zoolang verwachte ontwerp eener nieuwe handelswetgeving is, naar de *Bresl. Ztg.* meldt, ter perse, en zal die waarschijnlijk in de eerste helft van Okt. verlaten, waarna het door praktische juristen en kooplieden nader onderzocht zal worden, terwijl de vruchten van den in dezen verrigten arbeid den Bondsdag zullen worden ter hand gesteld, om zich bij de bearbeiding van een algemeen Duitsch handelsregt er van te bedienen. Bij de bearbeiding in het ministerie van justitie, heeft de Komm. vooral het Nederlandsche en Fransche handelswetboek en het ontwerp van een algemeen handelswetboek voor Duitschland te rade genomen.

Nieuwe berigten uit Kopenhagen doen eene spoedige beslissing der Sondtolkwestie verwachten, daar de nu gevoerd wordende onderhandelingen over de grootte der geldsom een zoo gunstigen loop nemen, dat men het weldra eens denkt te zijn.

De Deensche gezant bij den Bondsdag, de heer *v. Bülow*, werd heden morgen hier verwacht. Het is nog niet bekend of hem onderhandelingen zijn opgedragen. Sedert lang is, gelijk men weet, het gerucht verspreid, dat hij het antwoord op de Pruissische nota moet overbrengen.

Naar men verneemt zal de gewezen Russiesche Staatskanselier graaf *v. Nesselrode* die zich op het oogenblik te Dresden bevindt, zich daar met der woon vestigen en heeft hij reeds een stuk gronds met prachtige tuinen aangekocht.

Hoe aan een zonderling middeleeuwsch begrip nog in onze dagen hier wordt vastgehouden, kan blijken uit eene verklaring van het konsistorie der provincie Pruissen, dat het verbod tegen een huwelijk tusschen iemand uit den adel en uit den boeren- of minderen burgerstand nog van kracht is, niettegenstaande de bepaling van art. 4 der Grondwet van 1850, dat alle Pruissen gelijk zijn voor de wet en alle privilegiën der standen worden opgeheven. Maar het konsistorie meent, dat er bij dergelijke *mésallianses* geene kwestie is van een privilegie, maar van eene beperking der regten van den adel, welke zienswijze door den minister van justitie wordt goedgekeurd.

Het konsistorie heeft evenwel vergeten, den grens te bepalen tusschen den lage en burgerstand en de zoogenaamde burger-patriciërs.

Uit Frankfort verneemt men, dat de aanvoer van waren voor de ledermis nog nooit zoo gering geweest is en de prijzen nog nooit zoo hoog geweest zijn als nu.

— Zwitserland heeft een leger, dat verdeeld is in het aktieve kontingent, de reserve en de landwehr. Het eerste bevat 80 batt. inf., of 49,114 man, 45 kompagniën karabiniers of 5,232 man, en met de artillerie, de kavallerie, enz. in 't geheel 74,098. De reserve is 42,660 man sterk, en de landwehr, die in de uiterste gevallen slechts kan opgeroepen worden, 46000 man. Bij het staande leger zijn 37 kolonels, 25 luit.-kolonels, 28 majoors, 49 kapiteins en 71 sekretarissen van den staf. Het kommissariaat voor oorlog telt 1 chef en 72 ambtenaren; het personeel der gezondheids-officieren is 150 personen sterk. Zwitserland heeft 428 stukken geschut beschikbaar. — Men weet, dat de Zwitsers goede soldaten zijn en vooral goede schutters.

ENGELAND.

LONDEN, 3 September.

Als opvolgers der heeren *Crampton* en *Temple*, bij de kabinetten van Washington en Napels noemt men de heeren *Gower* en *Villiers*, de eerste de broeder van lord *Granville*, de tweede die van lord *Clarendon*, en beide mannen zonder diplomatische antecedenten.

De *Times* van gisteren zegt, dat het gerucht zich bevestigt, dat Frankrijk en Engeland besloten zijn bij hunne houding tegenover Napels te volharden en aan hunne teregtwijzigingen gevolg te doen geven. Bovendien wil het gerucht heden, dat men van plan zou zijn een eskader naar de golf van Napels te zenden.

De *M. Post.* bevat een uitvoerig artikel over het Slangeneiland; het erkent, dat het weinig beteekenis heeft maar even zeker als het met Bessarabie Russiesch is geworden, even zeker met de aangrenzende kust weder Turksch moest worden. Het blad meldt verder, dat Engeland heeft gemeend dadelijk met kracht de Russiesche handelingen te moeten tegentreden, omdat Rusland anders weder het oude spel zou gaan spelen, waarin het zoo ervaren is geweest, en omdat lord *Palmerston* het bewijs wilde leveren, dat Engeland, ofschoon de medewerking van zijn getrouwen Westelijken bondgenoot zeer waarderende, toch niet schroomen zal alleen de rigtige uitvoering van de bepalingen van het vredesverdrag te eischen en te doen plaats hebben. Rusland had slechts enkele ongewapende lieden op het eiland doen aan land gaan, die de Britsche admiraal daarom niet heeft willen uitzetten, maar hij heeft bepaald de latere ontscheping van Russiesche militairen verhinderd, terwijl de Eng. regering er niet aan wil denken, de oorzaak van het bezit des eilands aan de nadere beslissing van het kongres op te dragen, daar er geene kwestie over kan bestaan.

De Koningin van Oude, een weinig na elf ure hier aangekomen, is dadelijk met haar gevolg in goed gesloten rijtuigen naar Harlay-House gegaan. De dames van het gevolg waren door de achterdeuren uitgegaan, opdat de beambten en de menigte nieuwsgierigen hare gezigten niet zouden zien. Vele toeschouwers hebben evenwel opgemerkt, dat zij, ondanks haar weërzin om de bekoorlijkheden van een Oostersch gelaat te laten zien, niet zoo naauwgezet waren ten opzigte van beenen en voeten, in de Westersche landen zoo zorgvuldig door de kleeding der dames bedekt.

Het Pruiss. stoomkorvet Dantzig, komende van Gibraltar, waar prins *Adalbert* is achtergebleven, is den 21 te Malta gekomen, en den 24 van daar naar Konstantinopel vertrokken, om dienst te doen aan de Donau-monding, waar ook Pruissen twee oorlogschepen zal hebben, om die monding te bewaken. — Het Eng. Italiaansch legioen gaat te Malta uit elkaâr. Een deel gaat dadelijk naar Italie, een ander naar Groot Brittanje en het overige naar de Eng. koloniën. — In Tunis heerscht de cholera, maar niet op ernstige wijze; de handel lijdt er evenwel door.

LONDEN, Donderdag 4 September.

De *Times* van heden zegt, dat het gerucht, alsof Rusland in overeenstemming met Frankrijk zou verlangen, dat het Slangeneiland tot een onzijdig station zal worden verklaard, weinig geloof verdient.

Naar de *Morn. Chron.* heden meldt, brengt de Grieksche regering eene nota in gereedheid, welke over de troonsopvolging aan Frankrijk en Engeland gerigt zal worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 3 September.

De beurs was heden gedrukt door een gerucht, dat de heer *Brenier*, te Napels, zijne passen had gevraagd. Dit moge nu al onwaarschijnlijk wezen, er is echter geen rook zonder vuur en men maakt dus uit dat gerucht op, dat de zaken met Napels nog geenszins op goeden voet staan. Men zegt zelfs, dat Frankrijk het thans geheel met Engeland over Napels eens is, eensgezindheid, die zich zou gronden op de omstandigheid, dat Engeland in betrekking tot Spanje zich met opoffering van eigen inzigten zou vereenigen met Frankrijk. Het zou dus eene wederkeerige inschikkelijkheid wezen, waardoor de werking der Westmagten zoowel in Napels als in Spanje geheel eenstemmig zou worden. De taal der Engelsche pers omtrent Spanje, die in de laatste dagen weder vriendschappelijker is, dan dadelijk na den *coup d'état* zou die onderlinge regeling althans niet weêrsprekeu.

Daarentegen is het echter opmerkelijk, dat een deel der Britsche pers een minder lieflijken toon begint aan te slaan tegenover Frankrijk.

Wat Italië verder betreft, Rome is, zegt men, zeer gematigd geworden ten opzigte van Sardinië, ofschoon de Paus van dien liberalen staat niet anders dan met tranen en onder zuchten spreekt. Eene toenadering bespeurt men in 't geheel niet. Rome gaat trouwens steeds den weg van teruggang. Onlangs is nog op bevel van den Paus en op de plegtigste wijze een bekend persoon in den ban gedaan. De kerk was geheel in 't zwart, de kaarsen waren omgekeerd en de lijkgebeden werden gedaan. De plegtigheid was zeker wel indrukwekkend, maar of ze daarom nu nog eenig doel zal treffen? — In Parijs heeft zich een agentschap gevestigd in rue St. Honoré, dat zich belast van de *dicasteri* te Rome verlof te bekomen tot het opheffen van eeden, tot het hebben en lezen van verboden boeken, tot het bekomen van konsulaten, ridder- of doktorale titels, tot het derogeren aan testamenten, enz.

In Toskanen hebben de Mazinisten weder eenigzins gewoeld, en hebben er daarom arrestatien moeten plaats hebben.

Om tot Frankrijk terug te keeren, gister werd de hoop te kennen gegeven, dat de strijd tusschen de beide Roomsche hoofdorganen zou gestaakt worden door de *Ami*; ook de *Univers* schijnt hetzelfde plan te koesteren, en tevreden te wezen met de goedkeuring van wege 13 hooge geestelijken, op zijn arbeid ontvangen. Men beweert zelfs, dat de heer *Veuillot* zoo tevreden is over den uitslag, dat hij misschien de vervolging tegen de brochure, tegen zijne stellingen in 't licht gegeven, zal doen staken.

Het Fransche eskader in de Middellandsche zee doet bij de Hyères gewigtige evolutien, om ook eene taktiek voor de stoom-oorlogs-marine vast te stellen.

In de opgaaf van de schatting van de Riffbewoners aan den Keizer van Marokko is gezegd, dat die *f* 8000 bedroeg; dit moet slechts wezen *f* 800.

PARIJS, Donderdag 4 September.

De ambassadeur van Turkije vertrekt heden naar Turijn. Hij is belast, om, namens zijnen souverein, kostbare geschenken den koning van Sardinië aan te bieden.

ADVERTENTIEN.

KENNISGEVING.

*** De Burgemeester der gemeente Lopik, brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de Lopikervoorwetering, tusschen het dorp en de sluis, voor den tijd van veertien dagen zal worden afgedamd, te beginnen met Maandag den 8. September 1856.

De Burgemeester voornoemd,
S. J. VAN NOOTEN.

*** Watergraaf en Heemraden der Bildsche en Zeister Griften doen te weten, dat, uit hoofde de werkzaamheden aan de Bildsche Sluis meerderen tijd zullen vereischen, dan vroeger was bepaald, gezegde Sluis, **acht** dagen langer en derhalve tot 15. September 1856 zal gesloten blijven.

De Secretaris van het Collegie,
W. K. HUYDECOPER.

VIJFTIGJARIGE ECHTVEREENIGING
VAN
ANTONIUS TERLINGEN,
geboren 3 October 1790,
EN
WILHELMINA NEERINGS,
geboren 5 December 1790,
Utrecht, 6 September 1856.

*** Ondertrouwd:
H. VAN SCHAICK
en
E. JANSSEN.
Utrecht, 4 September 1856.
Eenige kennisgeving.

*** Getrouwd:
N. J. BARREVELD
en
A. C. J. SIKKEL.
Utrecht, 4 September 1856.

*** Voor de menigvuldige blijken van belangstelling bij de voltrekking zijns Huwelijks, betuigt de ondergeteekende ook namens zijne Echtgenoote, zijnen opregten dank.

Utrecht, 4 Sept. 1856. M. C. MULDER.

*** **In een vriendenkring te Utrecht,**
op den avond van den 4. September 1856.
Aan Z. K. H. den Prins van Oranje!

Ja, jeugdig' koningstelg! ofschoon in verre oorden,
Wij denken toch aan U, als aan een dierbaar pand.
Ontvang ons aller wensch, in deze enkele woorden:
BLIJF STEEDS, DOOR GOD GELEID, DE HOOP VAN NEDERLAND!

TENTOONSTELLING EN HARDDRAVERIJ TE ZEYST,

op Dingsdag 30 September 1856.

*** Het Bestuur der Afdeeling *Wijk bij Duurstede* van het Genootschap Landbouw en Kruidkunde te Utrecht, looft eene groote Zilveren Medaille als eerste en eene Zilveren als tweede prijs nog uit voor de twee vetste Koeijen.

De in te zenden Werktuigen en Veldgewassen van Art. 21 tot en met Art. 28 van het Programma, moeten Maandag 29 Sept. 1856, door de belanghebbenden worden ingeleverd van 's morgens 8 ure tot des namiddags 2 ure, in het daartoe op te rigten lokaal in de laan van *Beeck & Rooijen.*

De prijs voor de Harddraverij zal bestaan in eenen verbeterden Stichtschen Ploeg met gebogen Risten.

De premie in eenen verbeterden Wanmolen.

ZEGT HET VOORT.

Namens het Bestuur,
P. M. DE LA COURT,
Vice-President.
G. J. VAN HARDENBROEK,
Secretaris.

HARDDRAVERIJ

*** te VLEUTEN, op **Maandag den 8. September 1856**, des namiddags ten twee ure, voor de gemeente *Vleuten* en *Haarzuilens*, door Landbouwerspaarden.

Obligatien 3 pCt. Portugal 1853.

*** De ondergeteekenden belasten zich met het naar *Londen* opzenden van bovenstaande Obligatien, ter verkrijging der £ 3 Uitgestelde Schuld, alsmede van het Certificaat tot eventueele Verhooging der Renten. De kosten worden zoo min mogelijk berekend en de zee-risico geguarandeerd.

COCK & VAN DER TOU.

*** De Eerste officier van gezondheid bij 's Rijks Kweekschool voor militaire Geneeskundigen, als, blijkens eene mededeeling van den Inspecteur van de geneeskundige dienst der Landmagt, daartoe gemagtigd, waarschuwt bij deze alle winkeliers en leveranciers die zulks mogt aangaan en elk en een iegelijk die daarbij belang kan hebben, dat vermits de ondervinding heeft geleerd, dat door het verleenen van crediet, ja zelfs door het uitlokken tot het doen van noodelooze of schadelijke aankoopen, enz., meermalen van de onervarenheid der kweekelingen misbruik wordt gemaakt en dezen de gelegenheid aangeboden of gemakkelijk gemaakt, om zich in schulden te wikkelen, terwijl zij, zoolang zij minderjarig zijn, volgens art. 1366 No. 1, van het Burgerlijk Wetboek, de bekwaamheid missen om overeenkomsten te treffen, nimmer, bij afwijking van wettelijke bepalingen, noch door de Directie van de kweekschool, noch door de Ministers van de daarbij betrokken Departementen, eenige bijstand, tot het erlangen van gelden zal worden verleend, voor het aan kweekelingen van genoemde school, zonder contante betaling of buiten magtiging van ouders, voogden of van den Eersten officier van gezondheid bij meergenoemde school, geleverde of verstrekte.

Utrecht, den 1. September 1856.

De Eerste officier van gezondheid voornoemd,
KERST.

*** Op morgen Zaturdag 6 September 1856, des namiddags ten 5 ure, zal in het lokaal van Verkoopingen te Utrecht achter St. Pieter, publiek worden verkocht: Drie kampen uitmuntend WEILAND, groot 3 Bunders, 46 Roeden, 50 Ellen, gelegen onder Oostveen, gemeente Maartensdijk, strekkende van den eigendom van de erfgenamen van Jonkheer W. E. RAM, noordwaarts op tot aan den eigendom van W. FLOOR, en hebbende aan de Zuidwestzijde een regt van uitweg. — Breeder bij billetten en nadere onderrigting te bekomen ten kantore van den Notaris VAN SCHERMBEEK te Utrecht.

*** Een of twee GEMEUBILEERDE KAMERS worden in het midden der stad Utrecht te huur aangeboden, met of zonder kost en bediening. Adres franco brieven letter J. bij den Boekhandelaar B. DEKEMA.

TE HUUR

*** op een der beste standen: een HEERENHUIS, bestaande in zes Kamers, Provisie- en Meidenkamer, Keuken met wel- en regenwaterpomp; Kelder, Zolders en verdere geriefelijkheden, alles nieuw gestukadoord, geverwd en behangen. Te bevragen bij Ms. DE LEUR, Mr. Metselaar aan de Oude Gracht.

*** Voor eenen bekwamen **Kuiperskneecht,** van goede getuigschriften voorzien, bestaat er gelegenheid, dadelijk werk te bekomen. Inclinerenden, adresseeren zich met gefrankeerde brieven of wel in persoon aan de Bierbrouwerij *„de Aker"*, te Utrecht.

VERHUISD:

*** M. C. MULDER, Commissionair in Effecten, van de Breedstraat naar de *Minnebroederstraat*, C. No. 259.

*** PIET KEMPE, Zandschipper op Amsterdam, heeft acht jaren zoo erg aan rheumatiek geleden, dat hij amper op de beenen kon komen en is nu zoo gezond, dat hij wel over een tafel springen kan.

Hij is door een Goldbergerschen Katting daarvan genezen, dien hij zoo in waarde houdt, „dat hij liever zijn vaartuig, als dat ding missen wou, indien er niet meer te koop waren."

Door een zijner vrienden heeft hij ons zijne tevredenheid doen boodschappen.

Amsterdam, 15 Julij 1856. ***Verkoophuis.***

Alle rheumatische ziekten, verlammingen, gewrichtspijn, hoofdpijn, oorpijn, kiespijn, maagkramp, krampkolijk, kramp in de borst en in de kuiten, knubbeljicht, verstijving in de leden, aangezigtspijn, zenuwziekten, worden zeker en spoedig door **GOLDBERGER'S KETTINGEN** genezen.

Zij kosten ƒ 1.80—2.70—3.60—5.40.

Amsterdam, Verkoophuis,	Utrecht, *L. J. R. Bosch*, Lijn...
Amersfoort *A. H. v. Ruijven.*	„ *P. J. Huinck* „
„ Gebr. *Bruning.*	Vianen, *M. A. Verkerk.*
Hilversum, *R. J. J. v. Alphen.*	WijkbijDuurst., Wed. *C. Zor...*
Utrecht, *T. Uhlenbroek* Bakkerb	En in de bekende Depôts in
„ „ Choorstr	de andere steden.

GORINCHEM — VIANEN.

SCHROEFSTOOMBOOT ZEDERIK.

Van 1 September 1856.

VAN GORINCHEM,

Maandag morgens $7\frac{1}{2}$ uur
en namiddags $1\frac{1}{2}$ „
overige dagen morgens $7\frac{1}{2}$ „
en namiddags $12\frac{1}{2}$ „

VAN VIANEN,

's morgens circa 10 uur
en namiddags ten 4 „
Dagelijks uitgezonderd des Zondags.

Vertrek der Diligence:

Van *Utrecht* $1\frac{1}{2}$ uur vóór het afvaren van de Stoomboot van *Vianen* naar *Gorinchem* van af *De Liggende Os* op het Vreeburg te Utrecht, en voorts van het Station van den Rhijnspoorweg, des morgens bij de aankomst van den 1en trein, en 's namiddags ten $\frac{1}{2}$3 ure.

Van *Vianen* bij de aankomst der Boot.

Marktberigten.

Wijk bij Duurstede, 3 September. Beste Tarwe van ƒ 15,00 tot ƒ 17,00; gewone roode Tarwe van ƒ 13,5.. tot ƒ 14,50. Rogge van ƒ 9,00 tot ƒ 9,50. Boekweit van ƒ 11,00 tot ƒ 12,00. Haver van ƒ 4,75 tot ƒ 5,00. Mais van ƒ 7,25 tot ƒ 7,75. Rijstemeel van ƒ 4,70 tot ƒ 4,8.. de 50 N. ℔. Boter de 5 Ned. oncen van 48 tot 49 cents. Hoendereijeren de 100 stuks ƒ 2,85.

Schiedam, 4 September. Granen. Verkocht, Rogge 145 ℔ Arch. ƒ 254 kont., ƒ 256 6/w.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust ƒ 25,00; Jenever id. ƒ 30,50; Amsterd. proef ƒ 31,75, zonder de belasting.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenwijzer...*)

Sept.	Uur	Wind-rigt.	Wind-kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk d temp	Vochtigh	Gev. regen	Aanmerkingen
			N. ℔						
4	2	O.	0.5	767.96	62.6	— 6.7	0.57	0	Bewolkt.
	10	O.	0.5	66.41	50.0		84	0	Helder.
5	8	O.	1.0	64.51	55.4		75	0	Ligt bewolkt.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 4 September 1856.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$63\frac{7}{8}$	$63\frac{15}{16}$	
dito dito	3	„	76	$76\frac{1}{16}$	76
dito dito	4	„	$95\frac{1}{4}$	$95\frac{1}{2}$	$95\frac{5}{16}$
Handelmaatschappij .	$4\frac{1}{2}$	„	133		
Oost-Indische Leening	4	„	$94\frac{7}{8}$	$94\frac{15}{16}$	
Leen. Holl. Spoorweg . . .			99		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	104		
Obligat. 1828 & 1829	5	„	$103\frac{1}{4}$	$103\frac{3}{8}$	$103\frac{1}{4}$
Certifikat. 1831 & 1833	5	„	$93\frac{7}{8}$		
Cert. bij *Stieglitz* . .	4	„	$85\frac{5}{16}$	$85\frac{3}{8}$	$85\frac{5}{16}$
Cert. van Assign. . .	6	„	$65\frac{1}{8}$		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			155	$155\frac{1}{4}$	
Obligatien.	4	pCt.	80		
SPANJE.					
Obligatien	$1\frac{1}{4}$	pCt.	$24\frac{3}{4}$	$24\frac{7}{8}$	$24\frac{3}{4}$
dito	3	„	$45\frac{1}{8}$		
Binnenl. Schuld . . .	3	„	$39\frac{13}{16}$	$39\frac{7}{8}$	$39\frac{13}{16}$
Amortisable			$6\frac{13}{16}$		
OOSTENRIJK.					
Oblig. bij *Goll en Co.*	4	pCt.	$65\frac{1}{4}$		
Oblig. Metaliek . . .	5	„	$77\frac{3}{4}$	$77\frac{13}{16}$	$77\frac{3}{4}$
Oblig. N.	5	„	86		
dito dito	$2\frac{1}{2}$	„	40	$40\frac{1}{8}$	
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$52\frac{1}{16}$		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	$45\frac{13}{16}$	$45\frac{7}{8}$	
AMERIKA.					
Venez. Oblig. 6 pCt., nu	$4\frac{1}{4}$	„	$30\frac{5}{8}$		
Grenada, Oblig. . . .	$2\frac{1}{2}$	„	$19\frac{11}{16}$	20	
Mexiko, Obl. 1851 £ 100	3	„	$21\frac{7}{8}$	$21\frac{15}{16}$	

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

Bijvoegsel bij No. 211
an de Utrechtsche Prov. en Stads-Courant.

PROVINCIALE STATEN VAN UTRECHT.

Zitting van Donderdag 24 Julij 1856.

(*Vervolg.*)

De *Voorzitter* zegt dat de heer *Verloren* aan het ot zijner rede eene stelling heeft voorop gezet, elke Spr. meent dat met bevreemding moet zijn ngehoord, eene stelling die, zoo zij waarheid beelsde, de veroordeeling der geheele zaak zou bevatn en de Staten ten pligt maken, af te breken at zij tot dusverre opbouwden en vooral geen geld geven voor eene zaak, die hoogstens voor het gewest nschadelijk zou zijn. De meening, zegt Spr., die, dert eeuwen gevestigd was, en bij de Staatskomm. en j deze verg. steeds bestond, is geweest, dat het kanaal ne levenskwestie zou zijn voor de lager gelegen landen; is, zegt Spr., te veel over de zaak geschreven, esproken en in deze verg. voorgevallen, om nogaals de gronden die er voor pleiten uiteen te zetten, hij gelooft dat de Prov. door eene subsidie van 150,000 te geven, verklaard heeft dat zij er uitemend belang bij heeft. Zich nu bepalende tot rt. 110, meent Spr. te moeten opmerken, dat men ich heeft voorgesteld niet alleen te zorgen voor het anaal, maar ook voor de uitwatering der Geldersche allei; men heeft begrepen dat het bestuur zich ook iet moest bepalen tot het kanaal, maar vervangen e menigvuldige besturen in die vallei, omdat waar enheid van belangen was ook eenheid van uitvoering oest zijn, en nu vond men, zegt Spr., waterleidinen en werken waarvan sommige bij wijze van besting bekostigd worden en andere verhoefslaagd ijn; onder de eersten worden gerangschikt de hier pgenoemde werken, welke bovendien kontribueren an de Eem, die van uitnemend gewigt voor het aterschap is; Spr. moet in het voorbijgaan nog operken, dat niet wordt gegeven voor het onderhoud an de geheele Eem, daar zij voorbij de Eembrug iet door deze kontributie wordt onderhouden. Maar u heeft men, zegt Spr., de andere beken, waar epaalde verpligtingen bestaan, gelaten gelijk zij aren, omdat het bestuur die verpligtingen kan andhaven, maar met die inning van belasting was et anders gesteld, daar het bestuur dat de heffing ogt doen, vervalt, vervalt ook die heffing, en aarom heeft men in art. 111 die ontlasting en besting in rekening gebragt, zoodat het 1. distrikt anvankelijk op 28% gesteld nu op 30% gebragt . Spr. meent dus, dat niet moet worden voorbij geien, dat als art. 110 der Staatskomm. wordt aangeomen, sommige zaken ongeregeld zullen blijven, tot ier onderhoud geene gelden kunnen worden geheven.

De heer *v. Asch v. Wijck* wijst op art. 87, waaran de heer *Verloren* gebruik maakte, om te betoogen, dat die werken, worden zij niet ten laste van et waterschap gebragt, zouden komen ten laste van het distrikt. Spr. merkt op, dat in dat art. niets anders gezegd wordt dan dat de distrikts-besturen belast worden met het voeren der schouwen, en dat daarin niet wordt bepaald dat de kosten van die werken ten laste van het distrikt zullen zijn. De woorden, „voor zoover het onderhoud daarvan niet komt ten laste van het waterschap," geven niets anders te kennen dan dat over die werken de distrikts-besturen geen schouw zullen voeren, en wel omdat de werken, welke ten laste van het waterschap komen, onder regtstreeksch beheer en toezigt zijn van het hoofdbestuur. Spr. gelooft, dat hetgeen de Voorz. gezegd heeft, volkomen juist is, dat de in art. 110 opgenoemde werken nl., als zij niet worden overgenomen, onbeheerd zullen blijven.

De heer *H. Verloren* zegt nader, dat hij de deliberatien niet langer wil rekken door te antwoorden, doch alleen te kennen geeft, dat hij zijne meening niet intrekt, wel te verstaan, zoodanig als hij die geuit heeft; dat hij alleen dit wil opmerken, dat, indien men in het 1. distrikt de Wittesluis wil behouden met de waterlossing naar Veenendaal, alsdan het bestuur over dat distrikt volkomen geregtigd is daarvoor eenen omslag te heffen, hetzij in dat geheele distrikt, hetzij in dat gedeelte hetwelk er door gebaat wordt, desnoods de Grift ook door gehoefslaagden in het vervolg kan laten onderhouden, even als de beken in de andere distrikten onderhouden worden, of wel op zoodanige andere wijze als het zal vermeenen daarin kan en moet worden voorzien.

De heer *Lagerwey* ziet niet in, dat die werken onbeheerd zouden moeten blijven, er is een volgend artikel dat daarin voorziet.

De heer *v. Beeck Calkoen* zegt, dat het kollegie, dat ze nu beheert, opgeheven wordt en de lasten niet meer heffen zal, en wijst nogmaals op de moeijelijkheid, waarin men door de aanneming van het amendement gebragt zou worden, daar het algemeen stelsel verloren gaat, en Spr. meent, dat men, zoo men de zaak wil, over zulke kleine zaken moet heenstappen. Over het hoofdbeginsel, zegt Spr., meende de Komm. niet te moeten heenstappen, waarom in hare veelvuldige vergaderingen de zaak gedreigd heeft te zullen vallen, zoolang Gelderland weigerde de hoogere streken achter Nijkerk op te nemen, en daaraan heeft de Komm. gemeend te moeten vasthouden.

De heer *v. d. Poel* stelt voor weg te laten de woorden „en van de waterlossing van Veenendaal tot den Munnikenweg."

De *Voorzitter* vraagt den voorsteller ten wiens laste die waterlossing dan zal komen.

De heer *v. d. Poel* zegt, dat dit gedeelte waterloozing van zoo weinig beteekenis is, waarom hij vermeent dat de veenraden geene zwarigheid zullen vinden om dat te onderhouden.

De *Voorzitter* merkt op dat, zoo zij dit niet mogten op zich nemen, de zaak ongeregeld en aan eene wisselvallige uitkomst overgelaten blijft.

De heer *Harmsen* gelooft niet dat het onbeheerd zal blijven en meent, dat het in allen gevalle ten laste van het distrikt en niet van het grootwaterschap zal komen.

De verschillende amendementen alsnu in stemming gebragt zijnde, worden allen verworpen, als: dat van den heer *Lagerweij* met 25 tegen 7 stemmen, voor hebben gestemd, de heeren *Lagerweij*, *Weijers*, *Bastert*, *Vos*, *v. d. Poel*, *H. Verloren*, en *de Louter*; dat van den heer *v. d. Poel*, met 25 tegen 7 stemmen, voor hebben gestemd de heeren *v. Bel*, *Harmsen*, *Lagerweij*, *v. d. Poel*, *Vos*, *H. Verloren* en *de Louter*; en dat van den heer *Harmsen* met 27 tegen 5 stemmen voor hebben gestemd de heeren *Harmsen*, *Lagerweij*, *v. d. Poel*, *Vos* en *de Louter*.

Art. 110 alsnu goedgekeurd zijnde, wordt de zitting gedurende een kwartieruurs geschorst.

De werkzaamheden hervat zijnde, worden de volgende artikelen tot 118 goedgekekeurd.

De heer *Pabst* merkt op, dat volgens dit artikel niet op het aanslagbillet zal staan het aantal bunders waarvoor men wordt aangeslagen, hetgeen toch noodzakelijk is voor den belastingschuldige.

De heer *v. Asch v. Wijck* gelooft, dat dit bij instruktie aan den ontvanger kan worden voorgeschreven, doch ziet geen bezwaar om het voorschrift daartoe in het reglement zelf te plaatsen.

Den heer *Lagerwey* komt dit eenigzins gevaarlijk voor, daar niet is aangewezen, dat de omslag per bunder zal geheven worden.

De heer *v. Asch v. Wijck* zegt, dat men niettemin altijd kan opnoemen het bundertal dat onder de betalende landen behoort.

De heer *Lagerwey* zegt, dat reeds in Amersfoort een omslag is die niet per bunder maar kadastraal geheven wordt, hetgeen andere gemeenten welligt ook kunnen doen, en hij acht daarom de aanneming van het voorstel van den heer *Pabst* nog al gevaarlijk.

De heer *Pabst* zegt, dat in dit geval op het aanslagbillet moeten vermeld worden niet alleen de bunders behoorende aan den belattingschuldige, maar ook voor hoeveel kadastraal inkomen de bunders zijn aangeslagen.

De *Voorzitter* merkt op dat in art. 112 reeds staat „het bedrag enz., wordt bundersgewijze omgeslagen."

De Komm. wijzigt alsnu art. 118 in den geest der opmerking van den heer *Pabst*, waarna het met de volgende art. tot 123 wordt goedgekeurd.

De heer *Bastert* vraagt of hier bij art. 123 niet moet worden opgenoemd de goedkeuring der keuren.

De heer *v. Asch v. Wijck* gelooft zulks niet, aangezien de prov. wet reeds zegt, dat de keuren door Gedep. Staten moeten worden goedgekeurd en dit artikel in het algemeen spreekt van de besluiten, waarop de goedkeuring der Gedep. Staten vereischt wordt.

De heer *Kien* vraagt of het woord „eenstemmig" geen aanleiding tot bezwaar kan geven.

De *Voorzitter* zegt, dat hier alleen sprake is van eenstemmigheid tusschen de twee kollegiën en niet tusschen de leden van elk kollegie.

De heer *Bastert* meent dat de besluiten omtrent de keuren aan beide koll. moeten worden opgezonden ter goedkeuring. Hij weet wel dat dit in 't algemeen is voorgeschreven, maar hij wenschte er de aandacht op te vestigen, omdat hier twee kollegien zijn.

De *Voorzitter* meent dat in de art. 120, 121 en 122 niet van opzending gesproken wordt, omdat het van zelf spreekt, dat de keuren moeten worden goedgekeurd, en dit niet zonder opzending geschieden kan.

Art. 123, 124 en 125 goedgekeurd zijnde, komt in behandeling art. 126.

De heer *Bastert* merkt aan dat naar zijne meening de wet niet kent eene gezamenlijke vergadering van Gedep. Staten van twee provincien. Hij wenschte dat aan de Komm. te doen opmerken. Deze opmerking niet gedeeld wordende, wordt art. 126 goedgekeurd. Art. 127 goedgekeurd zijnde is aan de orde art. 128.

De heer *Pabst* merkt op, dat in het reglement geene bepaling is opgenomen dat de keuren en verordeningen zullen worden gedrukt en rondgedeeld en stelt voor dit voor te schrijven bij hoofdstuk 6.

De Komm. heeft hiertegen geen bezwaar, doch acht de plaats niet geschikt, waarop op voorstel van den Voorzitter besloten wordt, met de behandeling der nog overige art. voort te gaan, zullende hij daarna gelegenheid geven om eene bepaling hieromtrent op te nemen.

Art. 128 wordt met de volgende art. tot art. 132 goedgekeurd.

De heer *H. Verloren* vraagt of het beheer over den Slaperdijk zal blijven aan het Kollegie over den Slaperdijk.

De heer *v. Asch v. Wijck* gelooft dat de zaak van den Slaperdijk afgezonderd is van deze aangelegenheid, aangezien hier gehandeld wordt over een waterschap dat waterafvoer ten doel heeft, en de Slaperdijk eene waterkeering is, zoodat dat koll. blijft wat het is. Voor zoover echter in dien dijk openingen bestaan, die het water doorlaten moeten, zal ook het nieuwe waterschapsbestuur eenig toezigt daarover hebben; doch het beheer verblijft alleen aan het kollegie van den Slaperdijk

De heer *Ackersdijck* vraagt of niet voorzien moet worden in het geval dat er kollegieen zijn, die onder geen toezigt stonden dan dat van Ged. Staten en zich dus niet aan dat van het waterschap mogten willen onderwerpen.

De heer *v. Asch v. Wijck* zegt dat reeds in art. 71 aan het bestuur over het waterschap het toezigt over de beeken, enz. is toegekend, en dat men hier meer bepaaldelijk het oog heeft op het voeren van de schouwen, hetgeen men aan de distriktsbesturen wil hebben opgedragen en waarvan de thans bestaande kollegien zullen ontheven worden.

Het art. alsnu goedgekeurd zijnde, komt in behandeling art. 133.

De heer *Lagerwey* zegt dat niet voorzien is in het geval van eene doorbraak van den Grebbendijk, en wijst er op dat er eene waterlossing is die door de sluiting van de heulen in den Slaperdijk bij zoodanig geval zou worden gestremd. Spr. wenscht de verzekering te hebben, dat de belangen der landen van den Slaperdijk hier niet worden prijs gegeven, en dat het Kolleg. van den Slaperdijk bevoegd is bij die stremming regtens eigener autoriteit te handelen.

Den heer *v. Asch v. Wijck* zegt, dat naar zijn inzien al wat op den Grebbedijk of den Slaperdijk betrekking heeft in zijn geheel blijft en daarin door dit reglement geen verandering wordt gebragt. Het kollegie van den Slaperdijk, zegt Spr. heeft zijn eigen reglement en verordeningen, waaruit het zijne bevoegdheid en regten ontleent, en die zullen gehandhaafd blijven. Het spreekt van zelf, zegt Spr. dat het kollegie van den Slaperdijk bij onverhoopte doorbraak van den Grebbedijk, zijne bevoegdheid behondt, om te zorgen dat het water door dien dijk gekeerd wordt en mitsdien die dijk aan zijne bestemming beantwoordt.

De *Voorzitter* meent ook nog, dat het regl. de zekerheid aanneemt, dat de Slaperdijk dienst zal kunnen doen, aangezien hij, als overtollig, niet meer zou behoeven te bestaan, zoo hij het water niet kon keeren, terwijl het regl. het voortdurend bestaan van dien dijk erkent.

De heer *Lagerwey* bedankt den Voorz. en den heer *v. Asch v. Wijck* voor deze verzekering en verheugt zich, met het oog daarop, dat van het verhandelde in de verg. een verslag wordt opgemaakt, waardoor ten allen tijde kan worden gekonstateerd in welken geest de Staten dit artikel hebben aangenomen.

Art. 133 alsnu goedgekeurd zijnde, wordt den heer *Pabst* gelegenheid gegeven tot toevoeging der verlangde bepaling, waarover het woord gevoerd wordt door den Voorz. en de heeren *Pabst*, *Bastert*, *v. Asch v. Wijck* en *Ackersdijck*, welk laatste lid behalve de keuren ook de begrooting en rekening gedrukt en verkrijgbaar wenscht gesteld te zien, waarop, op voorstel der Komm., wordt besloten, omtrent beide zaken de verlangde bepalingen op te nemen in een nieuw artikel achter art. 109 en als derde lid van art. 122.

Het geheele regl. wordt alsnu met 26 tegen 2 stemmen aangenomen en de verg. verdaagd tot Dingsdag ten 11 ure.

Tegen hebben gestemd de heeren *Lagerwey* en *v. d. Poel*.

Zitting van Dingsdag 29 Julij.

Tegenwoordig zijn 32 leden; afwezig de heeren *Cordes*, *v. Hoytema*, *Jongeneel*, *de Heus*, *v. Asch v. Wijck*, *Boer*, *de Louter*, *v. d. Poel* en *Hartjens*.

De notulen der vorige zitting, waarin het regl. voor het waterschap der Geldersche vallei is vastgesteld, voorgelezen zijnde, uit de heer *Ackersdijck* den wensch dat van dit waterschap, gelijk het nu bepaald is, eene kaart worde vervaardigd, en uit het verslag van het verhandelde deswege een geleidelijk overzigt worde zamengesteld van het plan gelijk het nu is vastgesteld.

Wordt op voorstel van den Voorz. besloten dit onderwerp op te dragen aan Ged. Staten, ten einde zij aan het uitgedrukt verlangen gevolg doen geven.

De *Voorzitter* deelt mede van de heeren *Beer*, *Cordes* en *Jongeneel* berigt te hebben ontvangen dat zij verhinderd zijn de verg. bij te wonen.

Ingekomen eene missive van het kollegie van den Lekdijk benedendams, houdende bezwaren tegen de uitsluiting van den polder Vliet. — Ter griffie.

Wordt ter tafel gebragt eene missive van Gedep. Staten betreffende dezelfde zaak, houdende kennisgeving van de verwerping van het voorstel tot uitsluiting, door de Staten van Zuid-Holland, alsook dat dit geene wijziging heeft gebragt in hun advies in dezen. — Voor informatie.

Wordt naar aanleiding der mededeeling dat de Staten van Zuid-Holland zich niet met het voorstel tot uitsluiting van dien polder hebben vereenigd, besloten, de behandeling van het ontwerp-reglement voor den Lekdijk

benedendams uit te stellen tot de najaarsvergadering.

Aan de orde is het voorstel der Komm. betrekkelijk den zandweg tusschen Utrecht en Breukelen.

De heer *v. Voorthuysen* erkent zich verpligt de konklusie van het rapport te ondersteunen, waarin bij de verpligting tot het onderhoud van den weg een onderscheid wordt gemaakt tusschen de gemeenten, die zich van het zandpad als van een *rijweg* bedienen, en die, welke het alleen als lijnpad gebruiken, gelijk Abcoude en Loenen. Bij vroegere besluiten toch door deze vergadering omtrent het onderhoud van wegen genomen, had men vooral ook het oog gehad op het belang dat verschillende gemeenten bij het bestaan van die wegen hadden. Gaat men de geschiedenis van het lijnpad na, dan blijkt het dat men vroeger ook nooit er aan gedacht heeft die gemeenten meer op te dragen dan het onderhouden van een pad voor paarden die de vaartuigen door de Vecht trokken. Bij de ordonnantie toch van het jaar 1607 waren zij verpligt geworden tot het onderhouden van een zand- jaag- of lijnpad van 12 voeten breed; en dat hier van geen rijweg spraak kan wezen bleek niet alleen hieruit dat geen rijtuigen dien weg mogten gebruiken, maar ook hieruit, dat in eene latere ordonnantie van 1626 omtrent den weg van Breukelen naar Ouderkerk wel degelijk onderscheid werd gemaakt tusschen een zandpad en een bekwamen rijweg. Toen nu de weg in 1684 tot een rijweg gemaakt werd, deed men er twee tollen op plaatsen, een te Maarssen en een aan de Klop, ten einde uit de opbrengst daarvan de »extra ordinaire onkosten tot verbetering van het zandpad" goed te maken, en bewees hiermede dat men hen, die den weg gebruikten, het onderhoud wilde doen betalen. Daar deze tollen nu zijn opgeheven, is het onderhoud voor de gemeenten kostbaarder geworden, en daarom is het niet meer dan billijk te onderzoeken, waartoe zij oorspronkelijk verpligt waren.

De *Voorzitter* wenscht tot aanvulling te zeggen, dat nadat de zaak zich juist zoo had toegedragen in 1831 de weg in een beteren toestand is gebragt, waarvoor de prov. *f* 12 à *f* 13000 heeft gekontribueërd, welke handeling in overleg met al die besturen is tot stand gekomen, die toen allen hebben aangenomen hem te blijven onderhouden, en bepaaldelijk ook die besturen die er niet aan gelegen zijn, en eerst nu onttrekt men zich aan dat onderhoud en beroept zich op die oude ordonnantie, alsof die handeling in 1831 niet ware voorgevallen. Spr. betreurt het dat men destijds minder naauwkeurig was dan thans, zoodat van die overeenkomst geen bepaalde schriftelijke aanwijzing aanwezig is, en niet kan worden bewezen wat eigenlijk ieder bekend is.

De heer *v. Voorthuysen* wil niet ontkennen hetgeen in het jaar 1831 hieromtrent is voorgevallen, maar het verheugt hem dat de Voorz. het erkend heeft dat de zaak toen op een geheel anderen voet is geregeld. Het is juist deze verandering van de oorspronkelijke verpligting die hem onbillijk voorkwam, omdat zij aan de gemeenten meer opdroeg dan hetgeen waartoe zij oorspronkelijk verpligt waren. Zonder te willen onderzoeken in hoeverre het regt dier gemeenten toen behoorlijk is vertegenwoordigd geworden, achtte hij zich verpligt de vergadering er juist op te wijzen dat de zaak in 1851 is gewijzigd en geregeld op een wijze, in strijd met hetgeen 2 eeuwen lang was erkend, hopende dat de zaak thans op nieuw en dus op eene voor de gemeenten meer billijke wijze zoude geregeld worden.

Het voorstel der Komm. wordt alsnu met algemeene stemmen aangenomen.

Aan de orde is het advies der Komm., betreffende het voorstel van den heer *v. Bel.*

Den heer *v. Bel* zegt, aanleiding gevonden te hebben voor zijn voorstel in de besluiten der Staten van Noord-Holland en Zeeland, in het wezen der zaak gelijk aan het zijne en strekkende, om te gemoet te komen aan de moeijelijkheid dat er prov. verordeningen waren, waarbij straf is bedreigd en die niet geldig zouden zijn, wijl zij niet waren afgekondigd, welke gelegenheid tevens te baat werd genomen, om te schiften wat men kon doen vervallen, van hetgeen geldig zou blijven. De algameene bewoordingen, van Spr's voorstel gaven aanleiding tot de meening, dat ook alle strafverordeningen werden bedoeld, welke onder eene vorige orde van zaken waren tot stand gekomen, hetgeen voor alsnog groote moeijelijkheden inhad, waarom de Komm. heeft gemeend, dat als men zich bepaalde tot die welke na 1814 tot stand waren gekomen, de mogelijkheid niet zoo groot zijn en ruimschoots opgewogen zou worden door het nut. Deze, zegt Spr., zijn allen opgenomen in het provinciaal blad en verspreid in 40 deelen, zoodat het onderzoek natuurlijk moeijelijk is, er bestaat wel een register, maar daarin is geen vast stelsel aangenomen, hetgeen dus toch nog zwarigheid oplevert. Zoolang hierin niet voorzien is, zal het vele moeijelijkheden opleveren voor de gemeente-besturen, die niet mogen reglementeren, zaken waarop reeds prov. reglementen bestaan, even alsook voor hen die deze reglementen in acht moeten nemen, waarom Spr. het wenschelijk acht, aan het voorstel der Komm. gevolg te geven.

De heer *Ackersdyck* ondersteunt zeer het voorstel der Komm. en het gezegde door den vorigen Spr., maar wenscht Gedep. Staten ook aan te bevelen, eenigzins in den zin van het door hen aangeduide, hun arbeid ook uit te strekken tot oudere besluiten van voor het koningschap, die nog in het plakkaatboek te vinden zijn, ten einde klaarheid in de prov. wetgeving te brengen.

Den *Voorzitter* komt het voor dat dit eenigermate de strekking is van het doel van Gedep. Staten nl. partiëele herziening, telkens als een onderwerp ter sprake komt te herzien wat vroeger daaromtrent is geregeld, zoodat al wat daarmede in betrekking staat dan kan worden ingetrokken. Aangezien echter niet alle verordeningen in het plakkaatboek voorkomen, kon echter wel een of andere verordening ontglippen die later bleek van belang te zijn, en daarom hebben Gedep. Staten eene partiëele herziening voorgesteld en voor zoo verre dat in de bedoeling van den heer *Ackersdijck* ligt, gelooft Spr. niet dat daartegen bezwaar bestaat, maar voorzigtigheidshalve hebben zij gemeend niet verder te moeten gaan.

Den heer *v. Beeck Calkoen* komt het voor dat het denkbeeld van herziening zich meer in schijn aanbeveelt dan er behoefte aan bestaat, daar Spr. gelooft dat het zich meermalen voordoet dat eene zaak niet behoorlijk geregeld is, dan wel dat men moet vragen of een of ander prov. verordening nog van toepassing is, en uit dat oogpunt komt het Spr. rationeel voor, stuksgewijze te reglementeren naarmate de behoefte zich voordoet, en dan al wat deswege bestaat vervallen te verklaren. Spr. gelooft dat men anders een arbeid zal doen die zeer weinig vruchten opleveren en van meer letterkundig dan praktisch nut zijn zal.

De heer *Ackersdijck* acht het wel van belang, dat men overzien kan welke onderwerpen geregeld zijn en gelooft niet, dat men om aan zijn verlangen te voldoen al de verordeningen van 1795 behoeft op te sporen, maar dat men zeer gevoegelijk kan zeggen, dat is nu geregeld en vervangt het vroegere. Spr. wijst er op dat het met de plaatselijke verordeningen geschiedt en dus de moeijelijkheid niet zoo bijzonder groot zal zijn en dringt er te meer op aan, nu hij van den Voorz. verneemt dat er ordonnantiën bestaan, die niet eens bekend zijn, zoodat men nu veronderstelt dat de ingezetenen ze kennen en gestraft zullen worden, als men ze vindt en er overtredingen op worden begaan. Men kan, zegt Spr., toch niet aannemen dat de minste burger de verordeningen kent, die zelfs bij de Staten der provincie niet bekend zijn, en hij zou dus dit art. liever vervallen verklaren.

De heer *Broers* meent ook dat men niet kan aannemen, dat de bewoners der provincie bekend zijn met alle verordeningen omtrent zaken waarmede zij te doen hebben; in het algemeen wordt zelfs in de regtsgeleerde praktijk geklaagd, dat men eerst moet onderzoeken welke reglementen nog bestaan, en na lang onderzoek, nagaan, welke nog van kracht zijn, hetgeen dikwijls moeijelijk te beantwoorden is, en dit leidt Spr. tot ondersteuning van het gevoelen van den heer *Ackersdijck*, om zoo veel mogelijk te onderzoeken, welke reglementen of de verg. nog van kracht houdt.

De heer *Pabst* ondersteunt mede dien wensch, omdat het dikwijls, zegt Spr., in de praktijk gebeurt, dat regtsgeleerden niet weten of een regl. al of niet van kracht is, waaruit twisten ontstaan, die voor de belanghebbenden zeer kostbaar zijn; maar ook omdat hij overtuigd is dat veel misbruik wordt gemaakt van bestaande reglementen die afgeschaft zijn, maar toch nog in het plakaatboek gevonden worden, en waarop men wijst als van kracht zijnde. Voorts, zegt Spr., zal de onzekerheid omtrent het al of niet geldig zijn van sommige reglementen ophouden, hetgeen zeer wenschelijk is, aangezien als eene zaak geregeld is, men zich gaarne zonder eenige tegenspraak onderwerpt, hetgeen men bij onzekerheid niet gaarne doet.

De *Voorzitter* meent dat het betoog der beide Spr. de moeijelijkheid voor regtsgeleerden heeft aangetoond om tot klaarheid te brengen, wat men nu wil dat door Gedep. als met een pennenstreek zal worden vernietigd. Spr. acht het zeer gemakkelijk te zeggen, eenige reglementen blijven van kracht, en te andere vervallen, maar hij meent dat men dan ook in een ongeregelden toestand zal geraken, die, hoewel het voordeel hebbende dat het groot publiek zal weten dat de zaken geregeld zijn, toch aan de zaken zelven niet bevorderlijk zal zijn, Spr. wijst de Verg. op de groote moeijelijkheid die in hetzelfde onderwerp bij de algemeene regering gevonden wordt, en zegt dat indien het nu slechts een wensch is die wordt uitgesproken, hij gelooft dat Gedep. Staten bij het onderzoek daarop wel de aandacht zullen gevestigd houden om te zien in hoeverre er gevolg aan gegeven kan worden.

De heer *Broers* stemt toe, dat de zaak aan groote moeijelijkheden onderhevig zal zijn, maar meent, dat men onderscheid moet maken tusschen moeijelijkheid en onmogelijkheid, en dat het niet onmogelijk is, als men bij de behandeling van een onderwerp nagaat wat daarmede in betrekking staat.

De heer *Laan* stemt in omtrent de wenschelijkheid en de mogelijkheid maar meent dat het niet in een jaar te doen is. Spr. wil gaarne de kennis die hij in dezen mogt hebbe, daaraan ten koste leggen, maar men moet meer tijd laten.

De heer *H. Verloren* zal stemmen voor de konklusie van de Komm., niet omdat hij tegen eene regeling is der verordeningen ook van vroegeren datum dan 1814, maar dewijl hij vreest dat, als men dadelijk te veel te gelijk wil doen, er in het geheel niets zal gebeuren. Reeds de beslissing der vraag, welke verordeningen, na 1814 daargesteld, nog geheel of gedeeltelijk geldig, zijn, zal bij ondervinding blijken niet zonder behandeling van kwestien over vorm of inhoud derzelve te kunnen geschieden. Heeft men nu eenmaal uitgemaakt wat zal blijven bestaan van hetgeen de Prov. Staten hebben daargesteld, dan heeft men een basis waarop men kan steunen en voortgaan. Dan zal men met meer kennis van zaken kunnen overgaan tot de regeling der verordeninge van vroeger. Daartoe kan alsdan ieder lid het voorst doen. Bij *die* regeling zal men dan ook van een and standpunt moeten uitgaan, t. w. niet te vragen wa nog als geldig *kan* beschouwd worden, (want dan wa het een onbegonnen werk), maar wat de Staten, a wetgevers, noodig achten bij eene algemeene afschaffing bij wege van uitzondering, te *moeten* blijven hand haven, als strekkende ook thans nog tot algemeen be lang der provincie.

Het voorstel der Komm. hierop in stemming gebra zijnde, wordt met 30 stemmen tegen die van de heer *Lagerwey* aangenomen, waarna de zitting gedu rende een kwartier uurs geschorst wordt.

Bij de hervatting der werkzaamheden is aan de or het verslag der Komm., nopens de gronden v verdaging der goedkeuring van en omtren de aanme kingen op het reglement van den Lekdijk Bovendam

De heer *Ackersdijck* meent met betrekking tot de eersten grond van verdaging, dat die wel in eenigzi nadere overweging verdient genomen te worden, da men ten tweedemale dezelfde opmerking van verschi lende ministers ontvangt. Spr. wil niet zeggen, d hij hun gevoelen deelt, maar de gronden daarteg zijn door de Komm. zoo volkomen van haar standpu voorgedragen, dat de gronden voor het tegenovergest gevoelen niet merkbaar zijn. Er zijn, zegt Spr gronden voor, en het is niet vreemd, dat de regeri aan haar standpuut vasthoudt, want volgens de grond wet van 1848 is de wetgeving op de waterschapp van eenigzins tweeledigen aard geworden, de Pro Staten zijn wetgevers, maar te gelijk zegt de grondw dat bij eene algemeene wet de regelen zullen word vastgesteld, die hierbij in acht genomen moeten word bij het maken der reglementen; die algemeene we zegt Spr., is er niet, en er moeten toch reglement zijn, en daarom is aangenomen, dat de Staten kunnen maken en de koning ze zal goed- of afkeure Voor 1848 was de wetgeving ook aan de provin opgedragen, maar niet gezegd, dat eene algeme wet nadere voorschriften deswege zou geven, do wel, dat de benoeming der besturen in den regel z uitgaan van den koning, na de voordragt der Sta gehoord te hebben; die regeling heeft plaats geh in 1822, en dat beweert de regering dat nog v kracht is Nu, zegt Spr., is aangenomen dat wetten die bestonden van kracht blijven tot zij gew zigd worden, en nu zegt de minister dat die wet v art. 191 niet bestaat maar wel een gedeelte er van, h welk niet veranderd kan worden door een besluit d Staten, maar door de algemeene wetgeving. Men ka zegt Spr., wel hiertegen inbrengen dat het gee wet is, maar de grondwet verlangt ook geene we maar vergelijking met de nieuwe bepaling die wet i want de grondwet zelve draagt het den Koning o waaruit men dus zou moeten besluiten dat de regeli zou blijven gelijk zij bestond tot er in voorzien is. Wij wille zegt Spr. niet daarover twisten, maar vragen of h raadzaam is er tegen te strijden en te weeg te bre gen, dat het regl. niet goedgekeurd wordt. Sp neemt aan dat de regering zich steunt op een begins blijft zij daarbij, en wordt het regl. niet gewijzigd dan wordt het weder afgekeurd, zoodat het ein zal zijn, dat de staten toch moeten toegeven; en vraagt Spr. of het van zooveel belang is of er n zelfs gronden tegen het aangenomen stelsel zij Stellen wij, zegt Spr. ons voor, dat het koll. de hoo ste belangen behartigen en volkomen vertrouwen hebb moet, dan is het toch niet ongerijmd, dat het z drie mannen, die 't het meest voor de betrekki waardig keurt, voordraagt. Maar, vraagt Spr. wat st men daartegen over, men zegt, de grootwaterschapp hebben niet alleen belangen voor de landen die z beschermen, maar ook voor de provincie en het land en die moeten vertegenwoordigd worden en daaro moet niet bloot gekozen worden door ingelanden denkt men daarover na, dan, zegt Spr, ziet men dat het toch zou kunnen gebeuren, dat men als h ware een dijkgraaf aan het bestuur opdrong, dat h een dijkgraaf kreeg die geheel andere inzigten h dan het Koll., hetgeen toch zeker geen wenschelijk toestand ware, Spr. meent ook dat als men zich voor spiegelt dat er ook andere belangen zijn, men to zal toestemmen dat het waterschap daarin deel Het zou, zegt Spr., kunnen gebeuren, dat het de dijkgraaf aan genoegzame kennis ontbrak, ma Spr. vraagt of men zich dan kan voorstellen, dat ee dijkgraaf, die benoemd zal worden op voordragt van Ged Staten, dat karakter hebben zal. Wat, vraagt Spr verder is tot nog toe het geheele streven geweest, wat is het karakter van het gemaakte reglement, niet om daarin die hooge inzigten te hebben die het belang van het waterschap aan het algemeen belang zouden opofferen, maar het bestuur te doen blijven binnen den kring der aanzienlijkste en rijkste landeigenaren; maar die hebben ook geen ander belang dan hun waterschap. Als er strijd van belangen is, dan zegt Spr., gaat de beslissing van den koning uit, en hetgeen men zich voorspiegelt is dus onjuist, en hij acht dien toestand ook niet wenschelijk, hetgeen hem tot die meening gebragt heeft, dat men niets zou verliezen door het drietal door het koll. te laten opmaken, als wanneer men te voorzien heeft dat het reglement zal worden goedgekeurd.

Vervolg hierna.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.